

بررسی عملکرد تیم ملی وزنه برداری در مسابقات جهانی کلمبیا در گفت‌وگو با علی جباری، سرمربی تیم ملی نوجوانان و جوانان

ثمره جوان‌گرایی را در المپیک می‌بینیم

هر ۴ سال یک‌بار یاد وزنه‌برداری و کشتی می‌افتند

داشتند، منتها میانگین سنی تیم پایین آمده است. بسیاری از این بچه‌ها زیر ۲۵سال سن دارند و اول راه هستند، از جمله علی داوودی، جوادی و شریفی. این افراد می‌توانند در آینده نیز در خدمت تیم ملی باشند و برای کشور مدال بگیرند، حتی می‌توان در آینده چند چهره جوان دیگر را نیز به تیم اضافه کرد و به ترکیب ایده‌آل رسید.

ادامه این مسیر چه آینده‌ای برای وزنه‌برداری ایران رقم خواهد زد؟

قطعاً ما این مسیر باید ادامه پیدا کند، منتها باید زمان بدهیم و نمی‌شود بلافاصله منتظر گرفتن نتیجه باشیم. باید برنامه داشته باشیم، اردوهای مستمر برای‌شان بگذاریم، به مسابقات مختلف اعزام کنیم و بعد از هر تورنمنت آنها به حال خود رها نشوند. جوان‌گرایی به زمان نیاز دارد تا در بازی‌های المپیک ثمرهاش را ببینیم.

برگزاری مسابقات جهانی در کلمبیا و بحث اختلاف ارتفاع تا چه اندازه روی عملکرد ملی پوشان تأثیر منفی گذاشت؟

قطعاً تأثیر داشت. می‌توانستیم قبل از اعزام اردوها را با محل بر‌گزاری مسابقات شبیه‌سازی کنیم. قبلاً هم چنین برنامه‌ریزی‌ای انجام می‌شد. امکانش بود که با توجه به ارتفاع زیاد شهر کرد، اردو در این شهر بر گزار

■ **شیوانوروزی**

تیم ملی وزنه‌برداری ایران نتوانست در رقابت‌های جهانی از اعتبار خود دفاع کند. پولادمردان ایران با ترکیب ناقص راهی کلمبیا شدند و به رغم شایستگی‌هایی که داشتند در رده‌بندی امتیازی مقام هفتم و در رده‌بندی مدالی مقام نهم رقابت‌ها را از آن خود کردند. شاگردان سعیدعلی حسینی با ترکیبی خوب راهی جهانی ۲۰۲۲ شدند و کیانوش رستمی با تجربه‌ترین ملی‌پوش ما در این رقابت‌ها تک‌ضرب به گردن آویخت و مهدی کریمی نیز به نقره پسندیده کرد. دهدار نیز تنها طلایی ایران بود و یک نقره نیز در مجموع به دست آورد. اما از بین نفرات اعزامی داوودی، قشقایی، شریفی و جوادی دست‌شان به مدال نرسید. اگر چه به گفته کادر فنی اعزام به کلمبیا و اختلاف ارتفاع در عملکرد ورزشکاران اعزامی تأثیر گذار بود اما افت نتایج و کاهش محسوس مدال‌ها قابل انکار نیست. برای

بررسی شرایط تیم ملی و ارزیابی عملکرد شاگردان علی حسینی در مسابقات جهانی گفت‌وگویی انجام دادیم با علی جباری، سرمربی تیم نوجوانان و جوانان. این مریسی و کارشناس وزنه‌برداری معتقد است با اردوهای مستمر و سرما به‌گذاری می‌توان به آینده تیم ملی در المپیک امیدوار بود.

■ ■ ■

ارزایی‌تان از عملکرد تیم ملی در مسابقات جهانی کلمبیا چیست؟

باید وزن سه وزن عملکرد تیم را بررسی کرد. قبل از اعزام سرمربی تیم ملی تأکید کرد اگر بچه‌ها در کلمبیا رکوردهای خودشان را بزنند، نتایج خوبی به دست می‌آید، اما این اتفاق نیفتاد. حافظ قشقایی نسبت به عملکرد و رکورد قابل‌اِش پایین‌تر بود. مهدی کریمی در یک‌ضرب خوب عمل کرد ولی در دو ضرب نه. مصطفی زارعی از گردونه مسابقات اوت شد. روی هم رفته عنوان هفتمی تیم ملی در جهان گویای همه چیز است. با این حال باید شرایط تیم را نیز در نظر بگیریم. در این دوره تیم با هفت نفر و به صورت ناقص اعزام شد. این مسئله نیز قطعاً در کاهش مدال‌ها تأثیر گذار بوده است. اگر تیم کامل با ۱۰وزنه‌بردار اعزام می‌شد، قضیه فرق می‌کرد و شانس مدال‌آوری و رفتن روی سکوی پدیشتر می‌شد. از لحاظ مدالی که نهم شدیم و از این حیث نیز خوب نبودیم.

جوان‌گرایی در این دوره به سود تیم ملی بود یا نه؟

نفرات اعزامی قبلاً هم در تیم ملی حضور داشتند. درست است که شاید چند نفر دیگر نیز شایسته حضور در تیم ملی باشند اما باید بپذیریم داشته‌های‌مان در همین نفرات هستند. رضا دهدار، حافظ قشقایی، کیانوش رستمی و علی داوودی در تیم ملی حضور

هر چهار سال یک‌بار و قبل از بازی‌های المپیک همه یادشان می‌افتد که کشتی و وزنه‌برداری اعضای دست‌کاروان ایران هستند، یعنی همه انتظار مدال از این دو رشته دارند ولی در بحث بودجه اصل به این مسئله توجه نمی‌شود. معمولاً بودجه جایی دیگر خرج می‌شود

نگاهی به عملکرد وزنه‌برداران ایران در نخستین مسابقات گزینشی المپیک

قهرمانی جهان چنگی به دل نزد

رقابتی روی تخته نقره بود اما بازگشت خوبی داشت.

او در این رقابت‌ها با ثبت رکورد ۱۷۴کیلوگرمی به مدال نقره دست یافت. آخرین مدال یک‌ضرب قهرمانی جهان رستمی برنزی بود که سال ۲۰۱۵در این رقابت‌ها کسب کرد.

رقابت‌های وزنه‌برداری قهرمانی جهان انطور که تصور می‌شد برای ایران پیش‌نرفت، هر چند عملکرد نفرات جوان خوب بود اما در نهایت انتظارات بر آورد نشده‌اند تا فدراسیون پیشتر به فکر باشد

دستش به مدال نرسید. قشقایی در یک ضرب ۱۲۶کیلوگرم را بالای سر برد و در حرکت دوضرب نیز ۱۶۵کیلوگرم را بالای سر برد تا در مجموع با ۲۱۹کیلوگرم به عنوان ششم این دسته برسد. ضعیف‌ترین عملکرد را بین نماینده‌های ایران در حوزه آقایان مصطفی جوادی داشت. او نایب قهرمان جهان در سال ۲۰۲۱است که برای دومین مرتبه در قهرمانی بزرگسال جهان وزنه زد و از امیدهای ایران برای کسب مدال بود اما نه فقط پایش به سکو نرسید که هیچ رکوردی نیز ثبت نکرد. جوادی در یک ضرب با یک حرکت صحیح و رکورد ۱۵۵کیلوگرم در رده هشتم قرار گرفت اما در دو ضرب در عین نابوری هر سه وزنه خود(۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸) را انداخت و از جدول دو ضرب و مجموع حذف شد تا تنها وزنه‌بردار اوت‌شده ایران در این رقابت‌ها باشد. ■ ■ ■

الهام حسینی، پریسا نورعلی، زینب شیخ ارباب و الهه زراقی نماینده‌های حوزه بانوان ایران در قهرمانی جهان کلمبیا بودند که در این بین انتظارات از الهام حسینی، نخستین مدال آور تاریخ وزنه‌برداری زنان ایران در مسابقات بین‌المللی بیش از سایرین بود. در دسته ۸۱کیلوگرم، الهام حسینی شاخص‌ترین وزنه‌بردار زن ایران در گروه Bپنجم شد اما در پایان نفر پانزدهم رقابت پرداخت و دست آخر نیز بار کورد ۱۷۶کیلوگرمی زد که در تک‌ضرب نقره این رقابت‌ها را از آن خود کرد. در دو ضرب اما کریمی اگر چه کار خود را با ۲۱۰کیلوگرم آغاز کرد و موفق هم بود اما در نوبت دوم و سوم نتوانست وزنه ۲۱۶کیلوگرمی را بالا ببرد و به ایستادن در رده هفتم رضایت داد. کریمی همچنین در مجموع نیز با ایستادن در رده چهارم به کار خود خاتمه داد. ■ ■ ■

حافظ قشقایی، نخستین نماینده ایران در این رقابت‌ها اما موفق به کسب هیچ مدالی نشد. نماینده وزن ۶۷کیلوگرم ایران که در بازی‌های کشورهای اسلامی موفق به کسب مدال برنز شده بود، در این رقابت‌ها

بازتاب

زنک خطری که غول گرچی به صدا درآورد

■ **حامد قهرمانی**

مسابقات وزنه‌برداری قهرمانی جهان در کلمبیا یک پیام ویژه برای وزنه‌برداری ایران آن هم در دسته‌فوق‌سنگین داشت. سال‌ها عادت کرده بودیم حسین رضازاده و بهداد سلیمی و سجاد انوشیروانی را به عنوان نفرات اول و قهرمانان بی‌برو برگرد این دسته در جهان بشناسیم اما قهرمانی از گرجستان چند سالی می‌شود که فرصت نفس کشیدن را به هیچ وزنه‌بردار نمی‌دهد. هرچند در این دسته ایران با داشتن وزنه‌بردار جوانی مثل علی داودی که عنوان نایب قهرمانی المپیک را دارد، امید زیادی به کسب سکوی قهرمانی دارد اما درخشش فوق‌تصور لالاآخازده در مسابقات کلمبیا نشان از فاصله زیاد او با نفرات بعدی داشت. لالاآخازده، وزنه‌بردار مطرح گرجستان در شرایطی که از آمادگی کامل برخوردار نبود با رکورد ۲۱۵یک‌ضرب، ۲۵۱دوضرب و مجموع ۴۶۶کیلوگرم به قهرمانی رسید و این در حالی بود که علی داودی با رکورد ۲۰۲یک‌ضرب، ۲۴۷دوضرب و مجموع ۴۴۹کیلوگرم نفر چهارم جهان شد. چنین فاصله‌ای آن هم در شرایطی که تالاخازده مصدوم و از آمادگی کامل برخوردار نبود، به هیچ عنوان اتفاق خوشایندی نیست. تصور کنید که غول گرجستانی از آمادگی کامل برخوردار باشد و با تمام توان در مسابقات حاضر شود. آن وقت چه اتفاقی خواهد افتاد.

هرچند باید در وزنه‌برداری برای تمام دسته‌ها و اوزان برنامه داشت اما از آنجا که اهمیت دسته‌فوق‌سنگین و نتیجه‌گیری در این بسیار زیاد است و ایران هم سابقه مدال‌آوری طولانی در این دسته دارد، به نظر می‌رسد باید نگاه ویژه‌ای به این دسته داشته باشیم. حضور قهرمانی چون رضازاده، سلیمی، انوشیروانی و حتی خود سرمربی تیم ملی یعنی سعیدعلی حسینی که از ستارگان این وزن در جهان هستند، می‌تواند کمک‌حال وزنه‌برداران این دسته باشد تا فاصله ایجادشده میان ملی‌پوشان ایران و قهرمان گرجستانی از بین برود و سکوی سنگین وزن وزنه‌برداری جهان دوباره به ایران برسد. تالاخازده دست‌نیافتنی نیست اما برای رسیدن به او و پشت سر گذاشتنش باید با برنامه پیش رفت و یادمان باشد که در مسابقات کلمبیا در شرایط ایده‌آل نبود و با اختلاف قهرمان شد و این یعنی به صدا درآمن زنگ خطر برای رقابت‌های پیش‌روی انتخابی المپیک و در نهایت خود المپیک که غول گرچی از همین حالا برای فتح سکوی قهرمانی آن نقشه‌ها در سر دارد.

نگاه

طرحی نو برای وزنه‌برداری در اندازیم

■ **فریدون حسن**

المپیک ۲۰۰۰سیدنی صحنه شکوفایی وزنه‌برداری ایران بود. آنها که آن المپیک را به یاد دارند خوب می‌دانند چگونه با کار درست و برنامه‌ریزی حساب‌شده ستاره‌هایی چون رضازاده، توکلی، برخواه، فلاحتی و باقری رشد و سکوهای افتخار را یکی پس از دیگری فتح کردند تا وزنه‌برداری ایران تبدیل به یکی از قدرت‌های برتر وزنه‌برداری جهان شود.

در حالی که تصور می‌شد وزنه‌برداری به عنوان یکی از اصلی‌ترین رشته‌های مدال آور ورزش کشور راه خود را پیدا کرده است و می‌تواند به روند موفقیت‌آمیز خود ادامه دهد، همه چیز خراب شد؛ ابتدا تمام قدرت وزنه‌برداری ایران معطوف به یک وزن و ستاره خاص شد و بعد از آن هم روند نزولی چنان شدت گرفت که دیگر به سختی می‌شد نامی از وزنه‌برداری ایران در مسابقات مهم و بزرگ دید و شنید. ایرادهای مدیریتی و ضعف‌های آشکار این حوزه در وزنه‌برداری علت اصلی این نزول وحشتناک بودند. اختلاف سلیقه و خودرأیی حاکم بر وزنه‌برداری کاری کرد که وزنه‌برداری ایران در مسابقات جهانی و المپیک عملاً کاری از پیش نبرد و آینده این رشته با خطر جدی روبه‌رو شود. در این میان یک تغییر بزرگ اما کورسوی امید را در این رشته دوباره زنده کرد. وزنه‌برداری به اهلس سپرده شد. همان کسانی که خودشان استخوان خرد کرده‌های این رشته بودند، اما حالا و با گذشت چندین ماه و چند مسابقه بین‌المللی به نظر می‌رسد کار دوباره سخت و تفکر حاکم بر وزنه‌برداری درست شده است و مسیر درستی را هم طی می‌کند اما باید توجه داشت که ادامه این مسیر با برنامه‌ریزی درست میسر می‌شود. وزنه‌برداری در سال‌های قبل موفق شد، چون هم‌زمان هم از دانش روز بهره برد و هم از تئوری جوانان. مسئولان فدراسیون و کادر فنی تیم ملی امروز با وزنه‌برداری به خوبی آشنا هستند اما حتماً باید در راه موفقیت از علم و دانش روز هم استفاده ببرند. صرف تکیه بر افتخارات قبلی و روش‌های تمرینی گذشته باعث می‌شود وزنه‌برداری در جا بزند و این در جاذدن در نهایت کار را سخت می‌کند.

مسابقات جهانی کلمبیا، یک زنگ خطر که یک تلنگر جدی برای آینده پیش‌روی وزنه‌برداری بود؛ یک تلنگر که متوجه شویم سطح فنی و کیفی وزنه‌برداری ایران کجاست و برای ارتقای آن باید چه کار کرد. فراموش نکنیم تمام وزنه‌بردارانی که به این مسابقات اعزام شدند، بهترین‌های وزن خود در ایران بودند اما نتایج کسب‌شده چیزی نبود که توقع داشتیم و این یعنی اینکه حتی تومان هزین‌رویی دست فدراسیون گذاشت، به همین خاطر فدراسیون باید منابع کافی برای تأمین هزینه‌ها را در اختیار داشته باشد. اگر از وزنه‌برداری مدال می‌خواهند، وزارت ورزش و کمیته باید حمایت لازم را انجام دهند. هر چهار سال یک بار و قبل از بازی‌های المپیک همه یادشان می‌افتد که کشتی و وزنه‌برداری معایب دست‌کاروان ایران هستند، یعنی همه انتظار مدال از این دو رشته دارند و منتظرند چراغ مدال‌آوری را در المپیک روشن کنند، ولی در بحث بودجه اصلاً به این مسئله توجه نمی‌شود. معمولاً بودجه جایی دیگر خرج می‌شود.

برای موفقیت در المپیک پاریس چگونه باید برنامه‌ریزی کرد؟

در پاریس به سهیمه در پنج وزن داریم و باید هر سه سهیمه را بگیریم. از بین ملی‌پوشان علی داوودی، آیت شریفی، رسول معتمدی، سهراب مرادی، دهدار، کیانوش رستمی، مصطفی جوادی و قشقایی شانس

کسب سهیمه را دارند. صددرصد می‌توان به این تیم امیدوار بود. زمان کافی برای موفقیت در پاریس وجود دارد و اگر وقت و انرژی کافی بگذاریم و منابع مالی تأمین باشد، قطعاً در پاریس می‌توانیم به مدال برسیم.